

Erasmus+

Erasmus+ egyéni beszámoló (2022. április 4. - 2022. április 8. Írország, Galway)

Készítette: Szabadiné Vizsmeg Erzsébet

1. A tanulmányút általános értékelése

Pályázatunk fontos eleme volt, hogy iskolánk innovációs folyamatait külföldi tapasztalatok megszerzésével is támogassuk, és az iskola kapcsolatrendszerét kiszélesítsük a jelenlegi Erasmus+ pályázatban egy Galwayba szervezett tanulmányúttal. A galwayi Atlantic Language School úgy koordinálta job shadowing tevékenységünket, hogy hasznos tapasztalatokat gyűjthettünk intézményünk számára, ötleteket meríthettünk a korszerű oktatás hatékonyságának növelésére. Sajnos, az elmúlt 2 tanévben kialakult járványügyi helyzet nagyon megnehezítette a tanulmányút megszervezését. A jelenleg is fennálló korlátozó intézkedések miatt a tanulókkal való közvetlen találkozás csak részben valósulhatott meg.

A tanulmányút előkészítése a szakmai vezetőnk, Csiszár Katalin és John Daly igazgatón keresztül, az ő közreműködésükkel történt. A fogadó intézményt tájékoztattuk, hogy mi a pályázatunk célja, mit szeretnénk megvalósítani ezen a tanulmányúton. A fogadó intézmény részéről megkaptuk a szükséges információkat a felkészüléshez.

Az interneten keresztül felkészültünk a helyi közlekedésre, tájékozódunk a meglátogatott iskoláról. Az elérhető szakirodalom segítségével megismertük az ír oktatási rendszert, az ír oktatás eredményeit. Team értekezleten fogalmazzuk meg az előzetes kérdéseinket, meghatároztuk a megfigyelésünk fókuszát.

Általános értékelésként a szervezést és az előzetes felkészülést is teljes mértékben eredményesnek tartom.

2. A program eredményei

A partnerintézményben töltött 5 nap lehetőséget adott, hogy alaposan megismerjük az iskolában folyó pedagógiai tevékenységet, kapcsolatokat építhessünk ki a pedagógusaikkal, a

különböző országokból náluk tartózkodó pedagógusokkal, és betekintést kapjunk az ír oktatási rendszerbe.

Megfigyelési szempontom volt az ír oktatási rendszer tanulmányozása. Ír oktatási szakértővel folytattam szakmai konzultációt, amelynek keretében részletes és kielégítő válaszokat kaptam. Az ír oktatás három szintre osztott, az alapszint 12 éves korig tart, az utolsó évben kötelező jelentkezniük a második szintre. A beiskolázás leginkább területi alapon történik. Mivel mindenütt hozzáférhetnek a szülők a megfelelő színvonalú oktatáshoz, így nem érdekeltek abban, hogy távolra utazzassák gyermekeiket. A szülők azonban magániskolát is választhatnak, ha anyagi lehetőségeik ezt megengedik, és úgy ítélik meg, hogy az a megfelelőbb. A diákoknak 6-16 éves korukig kell iskolába járniuk, vagy amíg hároméves középfokú oktatást nem végeznek. Az általános iskolai képzés két részből tevődik össze: 4-6 éves korig és 6-12 éves korig. Az ezt követő három év a középiskolára előkészítő oktatásnak minősül. A kormány ingyenes oktatást biztosít az általános- és középiskolákban egyaránt, ugyanakkor a szülőket terheli a tankönyvek és az iskolai egyenruha költsége. Indokolt esetekben azonban kapnak pénzügyi támogatást a családok az iskoláztatáshoz. A szociális háló működéséről még ezen túl azt sikerült megtudnom, hogy kritikus esetekben a szociálisan hátrányos helyzetű tanulóknak külön program is működik. Az érintett iskolák kijelölnek egy kapcsolattartót, aki a gyermek otthona és az iskola közötti kapcsolattartóként dolgozik, feladata a rendszeres kommunikáció a szülőkkel, együttműködő kapcsolat kialakítása a szülők és az iskola között, a gyermek tanulmányi segítségének és az élethosszig tartó tanuláshoz szükséges motiváció kialakítása. Mivel a mi iskolánkban is jelentős számú a hátrányos helyzetű tanuló, szeretném bevezetni a látottak alapján a kapcsolattartó kijelölését a hatékonyságunk növelése érdekében.

A 12-15 éves kor között a diákok középiskolai előkészítő, illetve szakmai képzésben is részt vehetnek. Ekkor a diákok a kötelező tantárgyak mellett tetszőleges számú tantárgyat vehetnek fel. Az angol és az ír nyelv, valamint a matematika kötelező vizsgatantárgyak, csakúgy, mint a történelem, a földrajz, az üzleti tantárgyak, a tudomány, a modern európai nyelvek stb.

A tantárgyi struktúrájuk részben eltérő a miénktől; a tanterv 6 területen 11 tantárgyra vonatkozik az alapszintű oktatásban. Érdekes, hogy idegen nyelvet nem oktatnak, de enélkül is megvalósul a kétnyelvűség, mivel az ír és az angol nyelv is kötelező. A 13. évfolyamtól a diákok a kötelező tantárgyak mellett tetszőleges számú tantárgyat vehetnek fel. Írorszában a diákoknak lehetősége nyílik a hagyományos, elméleti tudásukat bizonyító, vagy a gyakorlatiasabb képességeiket felmérő érettségi vizsga letételére is. Ezekkel a választási lehetőségekkel segítik a tanulói motiváció fejlesztését. A diákoknak lehetősége van az ún.

átmeneti év (transition year) igénybevételére is körülbelül 15 éves korban. Ennek keretében kipróbálhatják magukat a munkavilágában, és ez segíti az ő pályorientációjukat. Az év folyamán munkatapasztalatokat is szereznek, ez hozzájárul a felnőtté válásukhoz, segíti a felelősségvállalásukat. Az itteni kollégák elmondása szerint népszerű lehetőség ez. A harmadik szinten a főiskolai és egyetemi oktatás szerveződik.

Bár az oktatási struktúra eltér a miénktől, sok hasonlóságot találtam az oktatás tartalmának meghatározása tekintetében.

Itt is központilag- az állam által- meghatározott tantervi követelményeket kell teljesíteni. Ezt a továbblépéshez szükséges záróvizsgák egységességével is biztosítják. Ugyanakkor a látogatott tanórák nem voltak számonkérés – központúak. Az intézmény nagyon rugalmasan szervezte az oktatást, a csoportba sorolás igazodott a diákok igényeihez, a pedagógusok rugalmasan kezelték az újonnan érkező tanulót, változatos módszerekkel segítették az integrációjukat. Ez a látásmód számomra példaértékű, megpróbálom adaptálni iskolavezetői munkámba.

Pályaválasztási tanácsadóként célul tűztem ki, hogy erről a területről is gyűjtsék információkat. Írországban fontosnak tartják a tanácsadó tanárok bevonását az iskolai munkába, ezért állandó főállású munkatársakként dolgoznak. A felsőbb évfolyamokon tanulóknak ők biztosítanak pályaválasztási tanácsadást. Elmondásuk szerint a döntési pontok előtti időszakban kötelező a diákoknak részt venni a tanácsadáson, de korábban is igényelhetik az oktatási folyamatban bármikor a tanácsadó támogatását. Számomra az átmeneti év beiktatása újszerű, amely lehetőséget ad a diáknak munkatapasztalatok szerzésére, betekinhetnek különböző ágazatok világába, és ez a tapasztalati tudás eredményesen segíti őket a szakirányok, ágazatok megválasztásában. Az ír pedagógusok által bemutatott prezentációban a statisztikai adatok azt mutatták, hogy kb. a diákok 2/3 vesz részt a felsőoktatásban, ami számomra a minőségi oktatás megvalósulását támasztja alá.

A pályorientáció keretében tanulási tanácsadást is folytatok, ezért kifejezetten célt volt, hogy megfigyeljem, hogyan támogatják a diákok tanulását, miként fejlesztik tanulási módszereiket, stratégiáikat. A látott órákon azt tapasztaltam, hogy változatos tanulási módszereket építenek be, ezeket begyakorolják, igyekeznek szokás szintjére emelni használatukat. Szinte minden órán láttam példát a figyelem fejlesztésére. Kisebb gyerekeknél is jól alkalmazható az a módszer, amikor a tanár egy utasítását csak akkor hajthatják végre, ha megfelelő bevezető mondat után hangzik el. (Azt mondom, érintsd meg.....- majd valamelyik testrész angol neve elhangzik) A tanár is mutatja saját testérzését, de néha szándékosan rosszul, vagy megváltoztatja a bevezető mondatot. Aki eltéveszti, az kiesik a játékból. Ezt a feladatot nagyon hasznosnak találom a megosztott figyelem fejlesztésére, saját

óráimra is adaptálni fogom. Szintén a tanulást támogatták a változatos ellenőrzési módszerek; alkalmaztak önellenőrzést, párban való ellenőrzést, csoportos ellenőrzést, játékba beépített ellenőrzést. Ezek azonban olyan szinten beépültek a tanulási folyamatba, hogy a diákok nem élték meg stresszként, inkább visszacsatolást biztosítottak.

Az óralátogatások céljából tűztem ki a tanulói motiváció fejlesztésének megfigyelését is. Azt tapasztaltam, hogy ezt elsősorban dinamikus óravezetéssel oldották meg. Egy-egy óraszakasz soha nem tartott túl hosszú ideig, de egy-egy órán többször és változatos formában tért vissza a pedagógus a feldolgozott tartalmakhoz. Nagy hangsúlyt helyezett a nyugodt, befogadó tanulási környezet megteremtésére. Minden reggel beszélgető körrel kezdte a napot, ezzel megfelelő hangulatot, bizalmi légkört teremtett. Ezeknek a beszélgetéseknek fontos részét képezte a humor, kicsi viccelődés is. A tananyag feldolgozása az előző napon tanult játékos felidézésével történt, majd ehhez kapcsolták az ismeretbővítést. Utána mindig valamilyen aktivitást igénylő csoportos feladat következett. Amikor már begyakorolták az anyagot, akkor következett a tanultak elmélyítése egyéni munkával. Egy-egy tanulási szakasz végén mindig játékos feladattal zártak. A megfelelő ritmusú változatosság fenntartotta a diákok figyelmét, a játékoság, versengés biztosította, hogy bevonódjanak. A feladatokban, vetélkedésekben esetleg lemaradó diákokat változatos módon segítették, a hibázaikat a tanulási folyamat részének tekintették. Például a társas játékban vesztesre álló tanulónak dobókockát adott a tanár a dobáshoz, így ő előre tudott „ugrani”, mivel a többiek pénzérmével csak 1 vagy 2 lépést dobhattak. Más esetben a pármunkában egy jobb képességű diákkal párosította a lassabban dolgozót. Az is előfordult, hogy az activity játéknál a táblához ezeket a diákokat hívta ki rajzolni, és ebben ügyesek tudtak lenni, ezzel sikerélményhez juttatta a nyelvi nehézséggel küzdőket.

Ezeket a tapasztalatokat át fogom adni saját nevelőtestületemnek, mert jó példának tartom arra, hogy a motiválatlan tanulóinkat jobban tudjuk kezelni.

Igazgatóhelyettesként kíváncsi voltam az operatív munkára is. Érdekes és átvehető gyakorlatnak találom, hogy a megfigyelt iskolákban az iskolatitkárok szerepe lényegesen nagyobb, mint nálunk. A napi munka szervezésével kapcsolatos feladatokat ők végzik, ők kommunikálnak a diákokkal kontakt és online módon is. Nagyon elfogadott a fogadó intézményben például az e-mailen történő tájékoztatás, amellyel gyorsan és hatékonyan tudják tájékoztatni a diákokat, tanárokat. Számukra a tárgyi feltételek a közösségi területen biztosítottak, leginkább egy recepciós pulthoz hasonlóan, de attól sokkal jobban felszerelve. Így a diákokkal folyamatosan kontakt kapcsolatban is vannak, azonnal tudnak reagálni a felmerült problémákra, tudják követni az iskolai történéseket, naprakészek. Ezzel a

munkaszervezéssel a vezetők és a pedagógusok válláról jelentős terhet vesznek le. Mivel nálunk nagyfokú stresszt okoz az adminisztratív feladatok ellátása, ez az infrastrukturális háttér jobban segíti a szervezeti klíma javítását, mint a nálunk alkalmazott.

Az elmúlt két évben számomra sok nehézséget okozott az online oktatás megszervezése, ezért erről is gyűjtöttem információkat. A szakmai megbeszéléseken ír pedagógusok mellett spanyol, olasz, szlovén pedagógusok tapasztalatait is megismerhettem. Összességében szinte mindenhol azonos problémák merültek fel. Írországban is nehézkesen indult az online oktatás, de később megszervezték, hogy a tanulók megfelelő eszközökhöz jussanak, és ez javította az online oktatásuk színvonalát. Jelenleg minden résztvevő a jelenléti oktatásban az osztálytermi folyamatok, a közösségek fejlesztését tartja legfontosabb feladatának. Ezentúl jelenleg kiemelt feladatként igyekeznek beépíteni az online oktatás pozitívumait a jelenléti oktatási módszereikbe. Például törekednek a papírintes oktatásra, és a diákoknak tableteken adják át az anyagokat. A megfigyelt intézményben a Moodle rendszert fejlesztették tovább, és tartják fenn. Ezen keresztül támogatják a diákokat extra anyagokkal, információkkal, ezen az online csatornán ismertetik az eredményeket. Mivel a pandémiás időszak nem eredményezte automatikusan a tanulók IKT kompetenciáinak fejlődését, most tudatosan erre fektetnek nagy hangsúlyt; például az Office eszközeinek használatával, ppt készítés és más informatikai ismeretek átadásával.

A tanulmányút eredményének tartom még azt is, hogy olyan intézménnyel sikerült szakmai kapcsolatot kiépítenünk, amely egy csoportos tanulói mobilitás megszervezéséhez is hatékony támogatást tud nyújtani. Ottani tartózkodásunk alatt is fogadtak diákcsoporthoz is, egy délután hozzájuk csatlakozva figyelhettük meg az e téren kifejtett munkájukat.

3. Utómunka

A tanulmányút tapasztalatait elsősorban saját tantestületemnek szeretném átadni.

Általános beszámolót tervezek a velem együttutazó két kolléganőmmel a teljes alkalmazotti közösségnek. Nagyon fontosnak tartom, hogy vezetőtársaimnak átadjam azokat a tapasztalatokat, amelyeket az oktatásszervezés és a szociális hátrányok csökkentése területén szereztem.

A tanulói kompetenciák fejlesztéséhez kapcsolódó megfigyeléseimet, a tapasztalt jó gyakorlatokat iskolánk munkaközösségeinek fogom átadni, illetve a konkrét módszertani javaslatokat az óralátogatásaimat követő megbeszélésen azoknak a pedagógusoknak, akik hasznosítani tudják napi munkájukban ezeket a jó gyakorlatokat.

A pályorientációhoz, tanácsadói munkához kapcsolódó megfigyelési tapasztalataimat megosztom a BKM Pedagógiai Szakszolgálat munkatársaival az évvégi értekezletünkön. Mivel az Oktatási Hivatallal is együttműködök pályorientációs innovációban, velük is megvalósítom a tudásmegosztást.

A tanulmányúton kialakított szakmai kapcsolatot fenntartom online módon.

A tanulmányút összességében előzetes várakozásaimnak megfelelően alakult, számos hasznosítható tapasztalatot szereztem.